

Ashtavakra Gita

Ashtavakra Gita je
starodavno duhovno
besedilo velike čistosti
in moči. Cilj vsake
besede v njem je sprožiti
Samospoznanje

Ashtavakra Gita ali Ahhtavakra Samhita kot jo včasih imenujejo, je zelo starodavno besedilo iz Sanskrta. O avtorju se zdi, da ni nič znanega, čeprav jo tradicija pripisuje modrecu Ashtavakri.

Delo je bilo poznano, so ga cenili in citirali Sri Ramakrishna, njegov učenec Vivekananda, kot tudi Sri Ramana Maharshi, medtem, ko se Radhakrishnan nanaša nanj z velikim spoštovanjem.

Iz Sanskrta prevedel Bart Rendall

Slovenski prevod:

Tomaž Flegar (www.tomazflegar.si)

Izdajatelj v Sloveniji: Društvo Svetilnik, www.tomazflegar.si

Leto izida: 2020

KAZALO

Predgovor prevajalca	7
1: Navodila za samospoznanje	10
2: Radost Samo-spoznanja	15
3: Test Samo-spoznanja	21
4: Povečevanje Samo-spoznanja	24
5: Pet poti do raztopitve	26
6: Višje znanje	27
7: Narava Samospoznanja	28
8: Vezanost in osvoboditev	30
9: Odvezanost	31
10: Tihost	33
11: Modrost	35
12: Prebivanje v Sebi	37
13: Sreča	39
14: Spokojnost	41
15: Znanje o Jazu	42
16: Posebna navodila	47
17: Resničen Znalec	50
18: Mir	55
19: Odziv v Jazu	79
20: Osvoboditev v življenju	81

PREDGOVOR PREVAJALCA

Ko sem bil star enaindvajset let me je ročna granata ali minomet v Vietnamu – okoliščine so naredile težko ugotoviti kateri – odstelila v čisto in brilijatno temo. Naslednjih sedemintrideset let me je ta vpogled v neskončno praznost, tako intimno, tako domačo, držal v tem, da sem skoraj obsesivno iskal v ezotečinih knjigah in daljnjih kotičkih za razlago mene. Potem pa se je »naenkrat« tančica, kot pravijo, dvignila.

Nekaj mesecev po tem dogodku, ker se je moj interes v branje knjig začel počasi vračati, sem odkril, da me vlečejo v glavnem reki in pisanja starodavnih mojstrov. Kaj je imel za povedati Buda? Kaj Kristus? Lao Tzu? Pantajali? Želel sem jih brati z novimi očmi.

Čudno, v teh sedemintridesetih letih iskanja nisem nikoli prebral Ashtavakra Gite in sem se seveda komaj zavedal njenega obstoj. Potem pa, nedavno, ko sem sedel ob postelji umirajočega prijatelja in učitelja, jo je drugi prijatelj položil v moje roke. Odprl sem jo in bil zaprepaden. Tukaj v eni jedrnati knjižici, je bilo vse kar je bilo potrebno povedati.

V trenutku sem pridobil druge verzije in sem sem se jim posvetil. Vsaka je imela svoje dobre stične točke, vendar pa ni nobena govorila na način, kot je slišalo moje notranje uho.

Dobesedni prevodi iz Sanskrta so bili vredni kot referenca, a so potrebovali potrpežljiv študij za razumevanje.

Angleški prevod s strani indijskih učenjakov, je njen pomen naredil bolj jasen, vendar pa je težil k temu, da v njem ni bilo določenega ritma, poezije in odtenka jezika, za katerega sem čutil, da je potreben.

Prevodi angelško govorečih učenjakov so bili boljši v tem pogledu, vendar pa so se včasih preveč oddaljevali od originala ali le niso zadeli not, ki sem jih slišal.

Potem sem nekega dne zapisal verz, kot sem ga slišal. Bilo mi je všeč, kar sem prebral. Bilo je zasvajajoče. Nisem mogel nehati.

Obstaja nekaj dogovorov, ki jih je vredno omeniti. Besede z veliko začetnico, kot Jaz, Zavedanje, Bog, Absolutno, Zavest, Znanje, Priča, To, Tisto, Prazno, Svetloba, Vse, Eno, Vse, Nič, Ne-stvar, Bitje, Jaz, Ti, Ono, Onsam, Radost, Vrhovno, Enost, Resnica se uporabljajo kot sinonimi, čeprav je včasih to vezano na kontekst – in dokončno neobstoječe – razlike so morda namenske. Te besede vse kažejo na to Kar je – resnična narava Resničnosti.

Besede vesolje, svet, kreacija in iluzija so sinonimi in se nanašajo na očitnen resničen (vendar ne) manifestiran svet fizičnih objektov, ljudi, osebnega jaza, idej, misli, bogov, znanja, konceptov, mitov, religij, zgodovine, spominov, čustev, časa, prostora – vse zaznavamo skozi um in čutila, vključno z umom in čutili samimi. Maya.

Sinonimne besede in fraze uporabljene za označevanje »osebe«, ki je spoznala Jaz, ki

pozna Resnico, ki zaznava Resnično vključujejo: modrec, brezželjen, osvobojen, osvobojena duša, velika duša, modrec in jogi.

Ashtavakra Gita je starodavno duhovno besedilo velike čistosti in moči. Čisto je, ker je nepupustljivo eno-usmerjeno. Cilj vsake besede je usmerjen v to, da bi naj sprožil Samo-spoznanje – brez predlogov za izboljšavo, brez pravil za moralno obnašanje, brez praktične modrosti za dnevno življenje. Močno, ker je le branje – ali povaljajoče se branje – lahko dovolj, da pošlje zreli um, da se navije v Resnico.

Malo je znanega o Ashtavkra Giti. Ashtavkra je ime, ki se pojavi v indijskem izročilu, vendar pa ga z veliko sigurnostjo ni napisal on. Avtor, najverjetneje anonimen modrec, le uporablja Kralja Janako, da vzpostavi klasični dialog med Gurujem in učencem. Le-ta hitro postane dialog Guru-Guru, vendar pa ker po prvih dveh salvah modrosti od Ashtavakre, Janaka spozna svoj resničen Jaz in od takrat naprej vstopita v Advaitični jam-session najvišje vrste.

Zaradi tega je nekaj prevajalcev odšlo stran od formata dialoga in vse pripisalo Janaki. Ker zares vsi verzi Ashtavkra Gite obstajajo na najvišjem možnem nivoju govornjene besede, se bo zdelo brezpomensko nekaj tega učitelju in nekaj njegovemu na novo razsvetljenemu učencu. Neglede na vse je v Ashtavkra Gita vzpostavljen potek zgodbe in za mene gre to nekako takole:

Poglavje 1: Vse se začne, ko kralj Janaka vpraša modreca Ashtavakro, kako lahko doseže Znanje, odvezanost, osvoboditev. Ashtavakra mu to pove.

Poglavje 2: Deluje! Ko sliši Ashtavakraine besede Janaka spozna svojo Resnično Naravo. Prevzet s tem, opiše radost in čudenje tega novega stanja.

Poglavje 3: Ashtavkra se radosti zaradi Janake, vendar pa v njegovem stanju vidi nedoslednosti. Izstreli cel niz kontroverznih verzov o navezanosti na materialne užitke.

Poglavje 4: Janaka zatrjuje, da Gospodar Vesolja lahko počne kakor mu je volja.

Poglavje 5: Ashtavakra se ne strinja, a v odrezavih štirih verzih pokaže naslednji korak – raztopitev.

Poglavje 6: Janaka pravi »To že vem«, o tem govori s stilom v številu verzov.

Poglavje 7: Nezmožen zapustiti stvar pri tem, gre Janaka še naprej pri opisovanju svojega razsvetljenega stanja

Poglavje 8: Ker šš vedno sliši preveč »jaza« v Janakinem jeziku, mu da Ashtavakra navodila o subtilnostih navezanosti in vezanosti.

Poglavje 9: Ashtavakra nadaljuje z opisovanjem pot resnične odvezanosti.

Poglavje 10: Ashtavakra odbije neumnost želje – neglede kako subtilna ali povzdignjena

Poglavje 11: Ashtavakra še naprej opiše stanje brezželjnosti na katero kaže

Poglavje 12: Janaka odgovori z opisovanjem stanja brezčasne mirnosti v katerem se sedaj znajde

Poglavje 13: Janaka s tem, ko je dobil navodila od Ashtavkre v poglavju ena »kako biti srečen«, poroča, da v resnici je

Poglavje 14: Janaka potem povzame svoje vzvišeno stanje, kar pomiri brezbržnost

Poglavje 15: Navdušen, vendar pa ne skozi učenje, Ashtavakra nepopustljivo kaže na ogromno praznost Jaza

Poglavje 16: Ashtavakra napade nesmiselnost napora in znanja

Poglavje 17: Ashtavakra opiše naravo enega, ki je v resnici osvobojen

Poglavje 18: Končno, Ashtavakra ga zadane z vsem kar ima – 100 verzov čiste ne-dvojnosti. Če to ne bo naredilo svojega, ne bo nič.

Poglavje 19: Deluje! Janaka več ne opisuje svojega razsvetljenega stanja, vendar lahko govori le v vprašanjih, ki razkrivajo odsotnost

Poglavje 20: V zadnjem vrtincu vprašanj, ki kažejo le na njihovo lastno brezpomenskost, Janaka izkuri zadnjo sled osebnosti in vstopi v raztapljanje. Konča z: »Nič več ne more biti rečeno.«

Ashtavkra se smeji, kima v odobravanje in ne pravi ničesar več.

1: NAVODILA ZA SAMOSPOZNANJE

Janaka je rekel:

1.1.

Mojster,
kako naj se doseže Znanje,
pridobi odvezanost,
uresniči osvoboditev?

Ashtavakra je rekel:

1.2.

Da bi bil srečen,
se izogibaj izkušnjam čutil
kot strupa.
Obrni svojo pozornost
na odpuščanje, iskrenost, prijaznost, enostavnost, resnico.

1.3.

Nisi zemlja, voda, ogenj, zrak.
niti nisi prazen prostor.
Osvoboditev pomeni poznati sebe
kot Zavedanje samo –
Pričo vseh teh.

1.4.

Vztrajaj v Zavedanju
brez iluzije osebe.
V trenurku boš sovoden in miren.

1.5.

Nimaš ne kaste ne dolžnosti.

Neviden si, nenavezan, brez oblike.

Si Priča vsem stvarjem.

Bodi srečen.

1.6.

Prav in narobe, užitek in bolečina

obstajajo le v umu.

Le-ti niso tvoja skrb.

Ti niti izvajaš niti ne uživaš.

Svoboden si.

1.7.

Si Osamljena Priča

vsega Kar Je,

večno svoboden.

Tvoja edina navezanost je, da ne vidiš Tega.

1.8.

Misel: »Jaz sem ta, ki deluje«

je ugriz strupene kače.

Vedeti: »Ne delam nič«

je modrost vere.

Bodi srečen.

1.9.

Samo razumevanje

»Jaz sem Eno Zavedanje«

použije vse trpljenje

v ognju trenutka.

Bodi srečen.

1.10.

Si nenavezano Zavedanje –

blaženost, Vrhovna Blaženost –

v kateri se pojavlja vesolje

kot privid kače v vrvi.

Bodi srečen.

1.11.

Res je, kar pravijo:

»Si to, o čemer premišljuješ.«

Če premišljuješ, da si navezan, si navezan.

Če premišljuješ, da si svoboden, si svoboden.

1.12.

Si Jaz - Osamljena Priča.

Si popoln, vse prežemajoč, Eden.

Si svoboden, brez želja, večno miren.

Vesolje je le navidezno znotraj tebe.

1.13.

Meditiraj na to: »Sem Zavedanje samo – Enost sama.«

Odpovej se zamisli, da si ločen, oseba,

da obstaja znotraj in zunaj.

1.14.

Dolgo si bil navezan s tem, ko si premišljeval:

»Jaz sem oseba.«

Naj bo znanje: »Jaz sem Zavedanje samo«
meč, ki te bo osvobodil.

1.15.

Ti si sedaj in vedno
svoboden, razsvetljujoč, prozoren, miren.

Praksa meditacije
zadržuje posameznika navezanega.

1.16.

Si čista Zavest –
substancia vesolja.

Vesolje obstaja znotraj tebe.

Ne bodi ozkogled.

1.17.

Si ne pogojen, ne spremenljiv, brez oblike.

Si trden, nedoumljiv, hladen.

Ne želi si ničesar.

Si Zavest.

1.18.

To kar ima obliko, ni resnično.

Le brezoblično je permanentno.

Enkrat, ko to veš,
se ne boš vrnil v iluzijo.

1.19.

Kot obstaja zrcalo
znotraj in zunaj podobe,
ki v njem se odseva,
Vrhovni Jaz obstaja
tako znotraj in zunaj telesa.

1.20.

Kot obstaja isti prostor
tako znotraj in zunaj posode,
obstaja brezčasen, vse prežemajoč Eden
kot Celota.

2: RADOST SAMO-SPOZNANJA

Janaka je rekel:

2.1

Sedaj sem brezmadežen in miren –

Zavedanje onstran Zavesti.

Ves ta čas

me je pretentovala iluzija.

2.2

Samo s to lučjo

se pojavita telo in vesolje.

Sem vse in nič.

2.3.

S tem, da sem videl, da ni

telesa in vesolja,

se je z milostjo razkril Jaz.

2.4.

Kot valovi, pena in mehurčki

niso nič kaj drugega kot voda,

tako vesolje, ki izbija iz Jaza

ni nič drugačno od Jaza.

2.5.

Poglej bližje na tkanino

in vidiš le nitke.

Poglej bližje na stvarjenje

in vidiš le Jaz.

2.6.

Kot sladkost

prežema sladkorni trs,
sem Jaz bistvo stvarjenja.

2.7.

Če ne vidim Jaza, je svet materializiran.

s tem, ko vidim Jaz, svet izgine.

Vrv ni kača,

vendar se lahko pojavi kot, da je.

2.8.

Nič drugega nisem kot Svetloba.

vesolje se pojavi

zaradi moje milosti.

2.9.

Privid veselja se pojavi v meni

kot se srebro pojavi v materi biserov,

kot se kača pojavi v vrvi,

kot se voda pojavi na puščavskem horizontu.

2.10.

Kot se lonec vrne v glino,

val v vodo,

vrižica v zlato,

tako se bo veselje vrnilo k Meni.

2.11.

Vsekakor sem čudovit,
ostran občudovanja.
ne morem propasti, niti nikoli umreti,
čeprav bi bila Bog in celo vesolje
uničena do zadnje travne bilke.

2.12.

Vsekakor sem čudovit,
onstran občudovanja.
celo s telesom sem Eno.
niti ne pridem ali grem.
Povsod sem naenkrat.

2.13.

Vsekakor sem čudovit,
onstran občudovanja.
Zaradi svojih moči sem osupnjen.
Vesolje se pojavlja znotraj mene.

2.14.

Vsekakor sem čudovit,
onstran občudovanja.
Sem vse o čem se misli ali govori,
in nimam ničesar.

2.15.

V resničnosti

Znanje, znanec in znano

ne obstajajo.

Sem prosojen Jaz

v katerem se skozi nevednost

oni pojavijo.

2.16.

Gledati Enega in videti mnoge

je vzrok vse bede.

Edino zdravilo je spoznati,

da tega, kar je tam, ni.

Sem Eden – zavedajoč se, radosten, brežhiben.

2.17.

Sem neomejeno Zavedanje.

omejitve imam samo v domišljiji.

Razmisli o tem,

vztrajam v absolutnem.

2.18.

Nisem niti svoboden, niti vezan.

V iluziji o takšnih stvareh

sem prenehal verjeti.

Čeprav vsebujem stvarjenje,

le-to nima substance.

2.19.

Ker sem za sigurno videl,
da to veselje in telo
nima oblike in substance,
sem se razkril kot Zavedanje samo.
Tukaj ni prostora za domišljijo.

2.20.

Telo obstaja le v domišljiji,
pragtako kot nebesa in pekel,
navezanost, svoboda, strah.
Se to tika mene?
Jaz, ki sem čisto Zavedanje?

2.21.

Ne vidim ne razlik, ne ločenosti.
Celo množičnost se pojavlja
kot brezoblična puščava.
Česa naj se oklepam?

2.22.

Jaz nisem telo.
Jaz nimam telesa.
Jaz sem Zavedanje, ne oseba.
Moja žeja po življenju me veže,
na dozdevajoče se življenje.

2.23.

V neskončnem oceanu Mene samega
vetrovi uma
razpihajo neskončno množico valov sveta.

2.24.

Saj, ko se veter podredi
neskončnemu oceanu,
le-ta pogoltne ladjo osebnosti
skupaj z vesoljem, ki ga nosi.

2.25.

In kako čudovito je to!
V neskončnem oceanu Mene samega,
valovi bitij
vznikajo, trkajo, se igrajo ves čas,
potem izginejo – kot je to v njihovi naravi.

3: TEST SAMO-SPOZNANJA

Ashtavakra je rekel:

3.1

S tem, da sem spoznal tebe kot Enega,
s tem, da sem spokojen in neuničljiv,
zakaj ti je sploh potrebno bogastvo?

3.2

Prav tako, kot si predstavljaš srebro v materi biserov,
le-to povzroči, da vznikne pohlep,
na enak način nevednost o Jazu
povzroči željo po iluziji.

3.3.

S tem, ko si prepoznal sebe kot To,
v katerem valovi sveta vzniknejo in padejo,
zakaj tekaš okrog razburjen.

3.4.

S tem, ko si prepoznal sebe kot čisto Zavedanje,
kot čudovito onstran opisa,
kako lahko ostajaš suženj Naslade?

3.5.

Čudno je,
Da bi se v modrecu, ki je spoznal
Jaz v Vsem in Vse v Jazu
nadaljeval ta občutek posedovalnosti.

3.6.

Čudno je, da bi naj bil ta, ki vztraja v Absolutnem,
z namenom na svobodi,
ranljiv na naslado
In ošibljen z ljubezensko preteklostjo.

3.7.

Čudno je, da bi s poznavanjem Naslade
kot sovražnikom znanja,
bil posameznik tako šibak in približevanju smrti
še vedno stremel za užitki čutil.

3.8.

Nenavadno je, da se ta, ki je nenavezan
na stvari tega sveta in naslednjega,
ki lahko razlikuje med minljivim in brezčasnim,
ki hrepeni po svobodi,
še vedno baji razkrojitve telesa.

3.9.

Neglede, če je priznan ali mučen
spokojen modrec vztraja v Jazu.
Ni niti vesel, niti jezen.

3.10.

Velika duša
opazuje dejanja svojega telesa
kot, če bi bila to dejanje koga drugega.
Kako lahko ga hvaljenje ali okrivljanje vznemiri?

3.11.

S tem, ko je spoznal, da je veselje iluzija,
s tem, ko je izgubil vso radovednost,
kako se lahko ta z mirnim umom boji smrti?

3.12.

S kom lahko primerjamo
veliko dušo,
ki zadovoljna ker pozna Jaz
ostaja brez želja v razočaranju?

3.13.

Zakaj naj oseba mirnega uma,
ki vidi praznino predmetov,
daje prednost eni stvari pred drugo?

3.14.

Ta, ki je nenavezan,
ki se ga ne dotikajo nasprotja,
ki je osvobojen želje,
ne izkuša niti užitka, niti bolečine
med tem, ko minevajo dogodki.

4: POVELIČEVANJE SAMO-SPOZNANJA

Janaka je rekel:

4.1

Vsekakor se ta, ki pozna Sebe,
čeprav igra igro življenja,
na veliko razlikuje od s svetno zbežnostjo
obremenjene zveri.

4.2

V resnici jogi ne čuti vzhičenja
ampak vztraja v vzvišenem stanju
po katerem hrepenijo Indra in vsi
nezadovoljni Bogovi.

4.3

Vsekakor se tega, ki pozna To
ne dotaknejo kreposti in razvade,
na enak način, kot se prostora ne dotakne dim,
čeprav se zdi, da je je zadimljen.

4.4

Kdo lahko prepreči veliki duši,
ki pozna veselje kot Sebe,
da živi to, kar pride?

4.5.

Od štirih vrst bitij,
od Brahmana do travne bilke,
se lahko le modrec odpove
odporu in želji.

4.6.

Redki je ta, ki pozna samsebe

kot Eden brez drugega –

kot gospodar vesolja.

On deluje kot ve

in ga nikoli ni strah.

5: PET POTI DO RAZTOPITVE

Asthavakra je rekel:

5.1

Ti si brezhiben,
nič se te ne dotika,
čemu bi se naj odpovedal?
Um je kompleksen – pusti ga.
Poznaji mir raztopitve.

5.2

Vesolje se dvigne iz tebe
kot pena iz morja.
Poznaj sebe kot Eno.
Vstopi v mir razstopitve.

5.3

Prav tako kot izmišljeni kača in vrv,
se vesolje zdi, da obstaja
v brezhibnem Jazu
vendar temu ni tako.
Ko vidiš to, veš: »Ničesar ni, kar bi se naj raztopilo.«

5.4.

Si popoln, nespremenljiv
skozi ubogost in srečo,
upanje in obup,
življenje in smrt.
To je stanje raztopitve.

6: VIŠJE ZNANJE

Janaka je rekel:

6.1.

Jaz sem neskončen prostor;

vesolje je posoda.

To vem.

Nobene potrebe ni za odpovedovanjem, sprejemanjem ali uničevanjem.

6.2.

Sem ocean brez obal;

vesolje v njem ustvarja valove.

To vem.

Nobene potrebe ni za odpovedovanjem, sprejemanjem ali uničevanjem.

6.3.

Sem mati biserov;

vesolje je iluzija srebra.

To vem.

Nobene potrebe ni za odpovedovanjem, sprejemanjem ali uničevanjem.

6.4.

Sem v vseh bitjih;

Vsa bitja so v meni.

To vem.

Nobene potrebe ni za odpovedovanjem, sprejemanjem ali uničevanjem.

7: NARAVA SAMOSPOZNANJA

Janaka je rekel:

7.1.

V meni, v oceanu brez obal,
arka vesolja
polzi sem in tja
na vetrovih narave.
Nisem nepotrpežljiv.

7.2.

V meni, v oceanu brez obal,
naj valovi vesolja
vzniknejo in upadejo kot želijo.
Nisem ne okrepljen, ne ublažen.

7.3.

V meni, v oceanu brez obal,
se domišlja vesolje.
Sem miren in brez oblike.
Tukaj vztrajam sam.

7.4.

Jaza ni v objektih,
niti objektov v čistem in brezmejnem Jazu.
Jaz je spokojen,
osvobojen navezanosti in želja.
Tukaj vztrajam sam.

7.5.

Sem zavedanje samo.

Svet je minevajoča predstava.

Kako lahko misli vzniknejo

Zaradi sprejemanja ali zavračanja?

In kje?

8: VEZANOST IN OSVOBODITEV

Ashtakvakra je rekel:

8.1.

Ko si um želi ali objokuje stvari,
sprejme ali zavrača stvari,
je zaradi stvari zadovoljen ali nezadovoljen –
To je vezanost.

8.2.

Ko si um ne
želi ali objokuje,
sprejme ali zavrača,
postane zadovoljen ali nezadovoljen,
je osvoboditev blizu.

8.3.

Če je um navezan na kakršnokoli izkušnjo,
je to vezanost.
Ko je um odvezan od vseh izkušenj,
je to osvoboditev.

8.4.

Ko »jaz« ne obstaja,
obstaja le osvobojenost.
Ko se »jaz« pojavi,
se z njim pojavi vezanost.
Ko poznaš tole
se je brez napora zadržati
od sprejemanja ali zavračanja.

9: ODVEZANOST

Ashtakvakra je rekel:

9.1

Nasprotujoče si sile,
dolžnosti narejene in nedokončane –
kdaj se končajo
in za koga?

9.2

Redek in blagoslovljen je ta,
čigaršnja želja, da bi živel,
da bi užival in vedel,
je bila izkoreninjena z opazovanjem
načinov človeka.

9.3

Ko vidi vse stvari kot trojno trpljenje
postane modrec miren.
Skromen, minljiv, zaničevan –
svet je primeren le za zavrnitev

9.4.

Ali so bila leta ali čas,
ko je človek obstajal brez nasprotij?
Pusti nasprotja za sabo.
Bodi zadovoljen s tem kar pride.
Popolnost.

9.5

Največji vidci, svetniki in jogiji
se strinjajo zelo malo.

Ko vidiš to,
kdo pa ne bi postal ravnodušen do znanja
in postal miren?

9.6

Ta, ki
skozi materialno neenakost,
skozi spokoj in razlog,
vidi svojo resnično naravo in pobegne iluziji –
ali ni ta resnični učitelj?

9.7

V neskončnem številu oblik vesolja
gledaj primarni element sam.
V trenutku boš svoboden
in prebival v Jazu.

9.8

Želja ustvari svet – odpovej se ji.
Odpovej se željam
in odpoveš se svetu.
Sedaj lahko živiš kot si.

10: TIHOST

Ashtakvakra je rekel:

10.1

Odpovej se želji,
ki je sovražnik.

Odpovej se blaginji,
ki je rojena v neumnostih in dobrih delih.
Bodi brezbrizen.

10.2

Pazi na
prijatelje, zemljo, bogastvo, hiše, žene, darove –
in vso navidezno srečo –
kot na predstavo, ki mineva,
kot na sanje, ki trajajo tri ali pet dni

10.3

Ko obstaja želja, obstaja svet.
Bodi trden v nenavezanosti.
Bodi svoboden želje.
Bodi srečen.

10.4

Vežanost in želja sta eno in isto.
Uniči željo in bodi svoboden.
Le s tem, da se loči od sveta
posameznik radostno spozna Jaz.

10.5

Ti si Eno –

Zavedanje samo.

Vesolje ni niti zavedajoče se,
niti ne obstaja.

Celo nevednost je neresnična.

Kaj je ostalo za vedeti?

10.6

Navezan, kot si bil na

kraljestva, sinove, žene, telesa, užitek –

življenje za življenjem –

mirni so sedaj, izgubljeni za vedno.

10.7

Blaginja, užitek, dobronamerna dejanja...

Dovolj!

V sivem gozdu sveta

um ne najde miru.

10.8

Koliko življenj

pa si izvajal trdo in boleče delo

s telesom, umom in govorom?

Čas je, da se zaustaviš?

11: MODROST

Ashtavakra je rekel:

11.1

Obstoj, neobstoj, sprememba –
to je narava stvari.

Ko spoznaš to
mirnost, spokojnost in radost
spotano tečejo.

11.2

Ta, ki zagotovo ve, da
»Jaz ustvarja vse in je sam.«
postane miren, brez želja in nenavezan.

11.3

Ta, ki zagotovo ve,
da tegoba in uspeh
prideta in gresta v ubogljivosti usode
postane zadovoljen.
Niti si ne želi, niti ne žaluje.

11.4.

Ta, ki zagotovo ve,
da rojstvo in smrt, sreča in trpljenje
prideta in gresta v ubogljivosti usode
vidi, da ni ničesar, kar bi bilo potrebno doseči.
Ukvarja se z nedelovanjem,
In njegova delovanja ostanejo nedotaknjena.

11.5

Ta, ki je spoznal,
da se težave povzročijo
le s skrbjo
postane svoboden, srečen, spokojen, brezželjen.

11.6

»Jaz nisem telo, niti ni telo moja lastnina –
Jaz sem zavedanje samo.«
Ta, ki to zagotovo spozna
nima spomina o narejenih ali nenarejenih stvreh.
Obstaja le Absolutno.

11.7

»Od Brahme do zadnje travne bilke –
obstajam samo Jaz.«
Ta, ki ve to za sigurno
postane brezhiben, spokojen, nekonflikten.
Navezanost je brez pomena.

11.8

Ta, ki zagotovo ve da,
to mnogovrstno in čudovito veselje
ni nič,
Postane brezželjno Zavedanje
in prebiva v mirnosti Ničesar.

12: PREBIVANJE V SEBI

Janaka je rekel:

12.1

S tem, da postanem najprej nestrpen do delovanja,
potem do odvečnega govora,
potem do misli same,
pridem, da bi bil tu.

12.2

Niti zvoki, niti druge čutilne zaznave
ne privlačijo moje pozornosti.
Celo Jaz je nezaznaven.
Um je svoboden, ne-zamotem, eno-usmerjen.
In Jaz sem tu.

12.3

Za koncentracijo zamotenega uma
je potreben napor,
ki ga nanj vrže iluzija.
S tem, ko to vem, ostajam svoboden.

12.4

Nič ni za zavrniti,
nič za sprejeti.
Ne radosti, ne žalosti.
Gospodar Bog, Jaz sem tukaj.

12.5

Štiri stopnje življenja,
življenje brez stopenj,
meditacija, odpovedovanje, objekti uma –
nič drugega kot le odvrčanje.

Tukaj sem vedno.

12.6

Delovanje in nedelovanje,
oboje vznika iz nevednosti.

To vem.

In tukaj sem.

12.7

Premišljevanje o nepredstavljivem Enem
neizogibno priključuje misel.

Jaz izberem brez misli
in ostanem tu.

12.8

Blagoslovljen je ta,
ki odseže to z naporom.

Blagoslovljen je ta,
ki je takšen po naravi.

13: SREČA

Janaka je rekel:

13.1

Spokojno stanje

pozavanja Jaza samega je redko –

celo med temi, ki posedujejo le moški sramni predpasnik.

Zato se niti ne odpovedujem, niti ne sprejemam

in sem srečen.

13.2

Telo je obremenjeno s praksami.

Jezik utrujajo sveta besedila.

Um se otopeva z meditacijo.

Oddvojen od vsega tega,

jaz živim, kot sem.

13.3

Spoznaj, da nič ni narejeno,

naredim, kar pride

in sem srečen.

13.4

Jogiji, ki pridigajo

bodisi napor ali nenapor

so še vedno navezani na telo.

Jaz se niti ne navezujem niti nenavezujem

s čimerkoli od tega

in sem srečen.

13.5

Nič nimam za pridobiti ali izgubiti

s tem, da stojim, hodim ali sedim.

Torej neglede ali stojim, hodim ali sedim

sem srečen.

13.6

Ne izgubim s spanjem

niti dosežem z naporom.

S tem, da ne premišljam v besedah izgube ali dobička

sem srečen.

13.7

Užitek in bolečina nihata

in sta protislovna.

Brez dobrega in slabega

živim srečno.

14: SPOKOJNOST

Janaka je rekel:

14.1

Čeprav se zdi, da bi spal, kot drugi ljudje,
ti katerega interes v svetu je izčrpan,
katerega um je bili izpraznjen,
ki premišljuje le z nenamernostjo,
je v Resničnosti prebujen.

14.2

Ko se je želja stopila,
kako lahko obstaja bogastvo,
Ali prijatelji ali zapeljevanje čutov?
Kakšne uporabne vrednosti so sveta besedila ali znanje?

14.3

Spoznal sem Vrhovni Jaz,
Pričo, Enega.
Ravnodušen sem
do vezanosti in svobode.
Nimam potrebe za osvoboditvijo.

14.4

Notranje stanje
tega, ki je prazen vseh dvomov,
pa se še vedno giblje med bitji iluzije,
je lahko le poznano tem, ki so podobni njemu.

15: ZNANJE O JAZU

Ashtavakra je rekel:

15.1

Človek odprte intuicije
lahko spozna Jaz po
poslušanju občasnih navodil,
Medtem, ko človek z neredom v intelektu
povprašuje zmedeno celo življenje.

15.2

Nenaklonjenost svetovnim danostim je osvoboditev.
Privlak k svetovnim danostim
je trplejnje in vezanost.
To je resnica.
Sedaj počni, kot te je volja.

15.3

To Znanje Resnice
spremeni zgovornega, modrega in aktivnega človeka,
da onemi, v praznega in v nepremičnega.
Ljubitelji sveta se mu zato izogibajo.

15.4

Ti nisi telo.
Ti nimaš telesa.
Ti niti ne počneš, niti ne uživaš.
Ti si Zavedanje samo – brezčasna Priča.
Ti si sovoboden.
Pojdi v sreči.

15.5

Navezanost in odvrčanje

sta atributa uma.

Ti nisi um.

Ti si Zavest sama –

nespremenljiva, nedeljena, svobodna.

Pojdi v sreči.

15.6

Spoznaj Jaz v Vsem in Vse v Jazu.

Bodi osvobojen osebne identitete

in občutka »moje«.

Bodi srečen.

15.7

Ti si To v čemer se vesolje pojavlja,

kot se valovi pojavljajo v oceanu.

Ti si Zavest sama.

Ni ti potrebno skrbeti.

15.8

Imej vero moj sin, imej vero.

Ti si Zavedanje samo,

Jaz, Eden.

Ti si Gospodarjeva narava.

15.9

Telo je narejeno iz materialnih stvari.

Pride, traja, gre.

Jaz niti ne pride, niti ne gre,

A ostane.

Zakaj žalovati za telesom?

15.10

Če telo traja do konca časa

ali umre danes –

ali obstaja pridobitev ali izguba?

Za tebe, ki si Zavedanje?

15.11

Naj se valovi veselja

dvignejo in padejo, po želji.

Ti nimaš nič za pridobiti ali izgubiti.

Ti si ocean.

15.12

Ti si substanca Zavesti.

Svet si Ti.

Kdo je ta, ki misli,

da lahko on sprejme in zavrne?

In kje stoji?

15.13

V tebi, ki si Eno –
brezhibno, mirno Zavedanje –
od kje lahko rojstvo, delovanje
ali ločena oseba vznikne?

15.14

Neglede, če to zaznaš
si to Ti in Ti sam.
Kako so lahko verižice, okoli vratu, tiste okoli rok ali gležnjev
karkoli drugega kot zlato iz katerega so narejene.

15.15

Pusti takšna razlikovanja
kot »Jaz sem On, Jaz«
in »Jaz nisem to.«
Smatraj vse za Jaz.
Bodi brez želja.
Bodi srečen.

15.16

Tvoja nevednost sama
ustvarja vesolje.
V resničnosti, obstaja Eden sam.
Nobene osebe ali Boga
drugega kot ti sam ni.

15.17

Ta, ki zagotovo ve,
da je veselje iluzija,
ne-stvar,
postane brezželjen,
čisto Zavedanje
in najde mir v obstoju ničesar.

15.18

V oceanu obstoja
je le Eden, je bil in večno bo.
Ti nisi niti vezan niti svoboden.
živi zadovoljno in bodi srečen.

15.19

Ne mešaj uma
z »da« in »ne«.
Ti si čista Zavest.
Bodi miren
in prebivaj v radosti Jaza.

15.20

Odpovej se v popolnosti
vsej kontemplaciji.
Ne zadržuj ničesar v umu ali srcu.
Ti si Jaz, večno svoboden.
Kakšne uporabne vrednosti je zate razmišljanje?

16: POSEBNA NAVODILA

Ashtavakra je rekel:

16.1

Lahko recitiraš in razpravljaš o svetih besedilih
kolikor hočeš,
vendar pa dokler ne izpustiš vsega,
ne boš nikoli vedel resnice.

16.2

Lahko uživaš in delaš in meditiraš,
vendar pa boš še vedno hrepenel za Tem,
kar je onstran izkušnje
In v katerem so vse želje izkoreninjene.

16.3

Vsi so nesrečni,
ker izvajajo nenehen napor.
Vendar pa nihče ne razume tega.
Zrel um lahko postane nevkljenjen
zaradi poslušanja tega enega navodila.

16.4

Nedejaven gospodar,
komur je celo migetanje muka,
je srečen.
Vendar pa je on edini.

16.5

Ko je um osvobojen nasprotij
kot »To je narejeno.« in »To še ni narejeno.«,
postane posameznik ravnodušen do
zaslug, bogastva, užitka in osvoboditve.

16.6

Ta, ki čuti odpor do čutilnih objektov, se jih izogiba.
Ta, ki jih želi, postane zaslužjen.
Ta, ki niti ne čuti odpora, niti si jih želi,
ni niti vezan, niti nenavezan.

16.7

Kakor dolgo obstaja želja –
ki je odsotnost razločevanja –
bo obstajala navezanost in nenavezanost.
To je vzrok sveta.

16.8

Užitek ustvari navezanost.
Odpor ustvari abstinenco.
Kot otrok, je modrec osvobodjen obeh
in tako živi naprej kot otrok.

16.9

Ta, ki je navezan na svet,
misli, da bo odpovedovanje olajšalo njegovo trpljenje.
Ta, ki ni navezan na nič, je svoboden
in se ne počuti nesrečnega
Celo v svetu.

16.10

Ta, ki zahteva osvoboditev kot svojo lastno,
kot dosežek osebe,
ni niti razvestljen, niti iskalec.
On trpi svojo lastno nesrečo.

16.11

Čeprav vam Hara, Hari
ali iz lotusa rojen Brahma sam
dajejo navodila,
dokler ne boš poznal nič
ne boš nikoli poznal sebe.

17: RESNIČEN ZNALEC

Ashtakvakra je rekel:

17.1

Posameznik je dosegel znanje
in žel sadove joge,
je srečen,
očiščen navezanosti
in doma v samosti.

17.2

Vedec resnice
ni nikoli nesrečen na svetu ,
saj je celotno vesole
zaponjeno samo z njim samim.

17.3

Kot listje velikega zelenega drevesa
ne zadovolji slona,
ki se radosti v kadirnih listih,
tako niso zadovoljni čutilni objekti
tega, ki se radosti Jaza.

17.4

Redki v svetu
je ta, ki
ne uživa v preteklih užitkih,
niti ne stremi za užitki, ki še pridejo.

17.5

Ti, ki si želijo užitek
in ti, ki si želijo osvoboditev
so vsi pogosti v svetu.
Redka je velika duša,
ki si ne želi niti užitka
niti osvoboditve.

17.6

Redka je oseba s pravilnim odnosom uma,
ki niti ne hlepi, niti se ne izogiba
religiji, bogastvu, užitku,
življenju in smrti.

17.7

Človeku Znanja
niti ni mar za veselje,
niti si ne želi njegove razgradnje.
Živi srečno
karkoli pride na njegovo pot.
On je blagoslovljen.

17.8

S tem, ko pozna Sebe,
S praznim umom in v miru,
živi modrec srečno,
Gleda, posluša, dotika se, voča, je.

17.9

Za tega,
za ktereга se je ocean sveta izsušil,
ni navezanosti, ne nenavezanosti.
Njegov pogled je prazen,
čutila mirna.
Njegova dejanja nimajo namena.

17.10

Modrec ni niti v spancu, niti buden.
On niti ne zapre, niti ne odpre svojih oči.
Torej je za osvobojeno dušo,
vse kar obstaja, le To.

17.11

Osvobojena duša
prebiva samo v Jazu
in je čistega srca.
On živi vedno in povsod,
svoboden od želje.

17.12

Za gledanje, poslušanje, dotikanje, vohanje,
prehranjevanje, jemanje, govorjenje, hojo,
velika duša
ne uporablja ne napora, ne nenapora.
On je v resnici svoboden.

17.13

Osvobojena duša
ne krivi, niti hvali,
daje ali jemlje,
se veseli ali postane jezna.
Ona je povsod nenavezana
in svobodna.

17.14

Velika duša
ostane prisebna in nevznemirjena,
pa čeprav v prisotnosti
strastne ženske
ali v opazovanju lastne smrti.
Ona je resnično svobodna.

17.15

Modrec ne vidi razlike
med srečo in trpljenjem,
med moškim in žensko,
stisko in uspehom.
Vse se vidi, kot da bi bilo isto.

17.16

V modrecu ni niti
nasilja niti milosti,
niti arogance niti ponižnosti,
niti vznemirjenosti niti čudenja.
njegovo materialno življenje je izčrpano.
Presegel je svojo vlogo kot oseba.

17.17

Osvobojen

se niti ne izogiba izkušnji,

niti ne hlasta za njo.

uživa v tem, kar pride

In kar ne.

17.18

Modrec ni v navzrkižju

s stanji mirnosti in misli.

Njegov um je prazen.

Njegov dom je absolutno.

17.19

Čeprav morda lahko izvaja delovanje,

človek Znanja

ne deluje.

Z izkoreninjenimi željami

svoboden misli »jaz« in »moje«,

ve z absolutno gotovostjo,

da ne obstaj nič.

17.20

Modrec je svoboden.

njegov prazen um več ne projicira

zablode, sanjanja, dolgočasnosti.

To stanje je neopisljivo.

18: MIR

Ashtakvakra je rekel:

18.1

Ceni to,
kar je radost sama,
kar je po naravi mirnost in svetloba
in kar s Svojim vedenjem
razkrije svet kot sanje.

18.2

Posameznik morda uživa v obilnih užitkih sveta,
vendar pa ne bo nikoli srečen
dokler se jim ne odpove.

18.3

Kako je lahko ta, katerega najbolj notranje srce
je bilo ožgano s soncem žalosti,
ki pride iz dolžnosti,
srečen preden se [nanj] ne izlije ljubezniv dež
v curkih izlivajoče se tišine?

18.4

Vesolje je le misel
v Zavesti.
v Resničnosti ga ni.
Ta, ki vidi resnično naravo
obstoja in ne-obstoja
Nikoli ne preneha obstajati.

18.5

Jaz – ki je
absolutten, breznaporen, brezčasen, brezhiben –
je brez omejitev
In ni oddaljen od tebe.
Ti si vedno to.

18.6

Za te, za katere pogled postane odstrt,
iluzija izgine,
in Jaz postane znan.
Vsa žalost se v trenutku razprši.

18.7

S tem, ko vidi, da je vse domišljija,
s tem, ko pozna Jaz kot brezčasno svobodnega,
živi Modrec kot otrok.

18.8

S tem, ko pozna njega kot Absolutnega,
s tem, ko pozna obstoj in ne-obstoj,
da sta le domišljija,
kaj pa obstaja za tega brez želja,
da se nauči ali stori?

18.9

S tem, ko zasigurno ve, da je vse Jaz,
modrec nima sledi misli
kot »Jaz sem to« ali »Jaz sem ono«.

18.10

Jogi, ki najde mirnost
ni niti zamoten, niti fokusiran.
ne pozna niti užitka, niti bolečine.
S tem, ko je nevednost razpršena,
je osvobojen vedenja.

18.11

Nebesa ali revščina,
pridobitev ali izguba,
družba ali samost,
za jogija, ki je osvobojen pogojevanja
ni nobene razlike.

18.12

Religiozna dejanja,
čutni užitki,
materialno bogastvo,
razlikovanje med tem in onim –
to nima pomena
za jogija, ki je osvobojen nasprotij
kot »Jaz naredim to«
in »tega ne naredim.«

18.13

Jogi, ki je osvobojen medtem, ko še živi
nima dolžnosti na tem svetu,
ne navezanosti v svojem srcu.
njegovo življenje se nadaljuje brez njega.

18.14

Za veliko dušo,
ki vztraja onstran iluzije,
kje je iluzija?
Kje je veselje?
Kje je meditacija na To?
Kje je celo osvoboditev od njih?

18.15

Ta, ki vidi svet,
se mu lahko poizkusi odpovedati.
vendar pa, kaj lahko ta brez želja stori?
vidi, da ni ničesar za videti.

18.16

Ta, ki je videl Vrhovnega Brahmana
misli, »Jaz sem Brahman«.
vendar pa ta, ki je presegel vse misli,
kaj pa lahko on misli?
On ne pozna nič drugega kot Jaz.

18.17

Samokontrolo doseže ta,
ki vidi svoje lastno odvrčanje.
Vendar pa velika duša ni zamotena.
Ta nima nič za doseči.
Ta nima nič za narediti.

18.18

Človek znanja

morda živi kot običajen človek,
vendar ni običajen.
vidi, da ni niti
osredotočen, niti zamoten.
in ne najde pomankljivosti v sebi.

18.19

Ta, ki je onstran obstoja in neobstoja –
ki je moder, zadovoljen in želja svoboden –
ne stori ničesar,
Čeprav se mu svet morda zdi v gibanju.

18.20

Modrega
ne teži delovanje in nedelovanje.
Živi srečno,
stori karkoli bi se naj naredilo.

19.21

Kot list v vetru
osvobojenega
življenje ne priveže –
je brezželjan, neodvisen in svoboden.

18.22

Za tega, ki je presegel svet
ni radosti, ne žalosti.
Z umirjenim umom
živi naprej brez telesa.

18.23

Ta, ki pozna Jaz,
katerega um je miren in brezmadežen,
si ne želi, da bi se odpovedal čemurkoli,
niti ne pograša česar ni tam.

18.24

S tem, ko je njegov um, ki je v naravnem stanju
praznosti,
moder ne pozna ničesar
kar se časti ali ne-časti.
Naredi to, kar pride, da se naj naredi.

18.25

Ta, ki izvaja znanje
»To je naredilo telo, ne jaz, čisti Jaz,«
Zraven ne naredi ničesar –
ne geleda na to, koliko delovanja se zgodi.

18.26

Osvobojeni
brez, da bi trdil, da deluje,
vendar pa ni neumen.
Blagoslovljen je in srečen
celo v svetu.

18.27

S tem, ko ima dovolj
nenehnega delovanja uma
pride moder do počitka.

Niti ne misli, niti ne ve,
niti ne sliši, niti ne vidi.

18.28

Onstran mirnosti,
onstran zamotenosti,
velika duša ne premišljuje nič
o osvoboditvi ali vezanosti.
S tem, ko je videla, da je vesolje prazno –
čepprav se zdi, da obstaja –
je ona Bog.

18.29

Ta, ki verjame, da je oseba
nenehno deluje,
celo, ko telo počiva.
modrec ve, da ni oseba
in zato ne naredi ničesar,
celo, ko se telo giblje.

18.30

Um osvobojenega
ni niti zaskrbljen, niti zadovoljen.
Je brez delovanja, brez gibanja, brez želja
in osvobojen dvoma.

18.31

Osvobojen

ne izvaja napora,

da bi meditiral ali deloval.

Delovanje in meditacija se kar zgodita.

18.32

S tem, ko sliši najvišjo resnico

je dolgočasen človek zmeden.

S tem, ko sliši Resnico moder človek,

se umakne navznoter in se pojavi kot

dolgočasen.

18.33

Nevedna je vaja

meditacije in brezmiselnosti.

Moder,

kot človek med spanjem,

ne naredi ničesar.

18.34

Neveden človek ne najde miru

niti skozi napor ali brez njega.

Modrec

je po Resnici umirjen.

18.35

Čeprav so po naravi,

čista inteligenca, ljubezen in popolnost Jaz sam;

čeprav presegajo vesolje

in so jasnost sama,
ljudje sveta ne bodo videli tega
skozi meditacijo in vaje.

18.36

Nedeven človek
ne bo nikoli osvobojen
z njegovimi ponavljajočimi se praksami.
Blagoslovljen je ta, ki
s preprostim razumevanjem
vstopi v brezčasno srečo.

18.37

Ker si želi, da bi spoznal Boga
ne more neveden človek nikoli postati To.
Moder človek je Bog,
ker je osvobojen želje
in ne ve ničesar.

18.38

Nezmožen, da bi stal pri miru
in željan osvoboditve,
neveden ohranja
iluzijo sveta.
S tem, ko vidi svet
kot vir vse nesreče,
ga moder odreže pri njegovih koreninah.

18.39

Norec misli, da mir pride
z nadzorom uma.
Nikoli ga ne bo dosegel.
Moder ve Resnico
in je mirnost sama.

18.40

Za tega, ki misli, da je znanje
stvari in zamisli,
kako lahko [zanj] obstaja znanje Jaza?
Moder ne vidi ločenih stvari –
le brezčasen Jaz.

18.41

Norec poizkuša nadzirati um
z umom – kakšna neumnost!
Moder se radosti Jaza samega.
Uma, ki bi ga bilo potrebno obvaldati ni.

18.42

Nekateri verjamejo v obstoj;
drugi verjamejo, da nič ne obstaja.
Redek je ta, ki ne verjame ničesar
in ni nikoli zmeden.

18.43

Šibki intelektualci morda verjamejo,
da je Jaz Enen brez drugih.

Vendar pa s tem, ko so umazani z iluzijo
oni v resnici ne poznajo Jaza,
torej živijo svoja življenja v nesreči.

18.44

Um tega, ki išče osvoboditev
je odvisen od stvari, ki jih zaznava.

Um tega, ki je osvobojen
ne zaznava ničesar
in je osvobojen želje.

18.45

Plahi ljudje se bojijo čutne izkušnje
toliko kot se bojijo tigrov.

Zatočišče iščejo v votlinah
in poizkušajo odmisлити svet.

18.46

Čutne izkušnje so kot sloni, ki
medtem, ko opazijo človeka brez želja,
ga vidijo kot leva.

v trenutku se obrnejo na svojih petah,
ali če niso zmožni pobegniti
ostanejo in mu v laskanju služijo.

18.47

Človek brez dvomov,
ki pozna le Jaz,
nima potrebe za vajo
ali osvoboditvijo.

S tem, ko vidi, sliši, se dotika, ovohava, je –
živi takšen kot je, srečno.

18.48

Ta, čigar um se izprazni in razbremeni sporov
samo s tem, ko sliši Resnico,
vidi, da ni nič za narediti,
ničemur se izogniti,
ničemur za opravičiti njegovo ravnodušnost.

18.49

Modrec naredi karkoli
kar se pojavi, da je potrebno narediti,
brez premišljevanja o tem, če je dobro ali slabo.
Njegovo delovanje je takšno kot otrokovo.

18.50

S tem, ko ni odvisen od ničesar,
posameznik najde srečo.
S tem, ko ni odvisen od ničesar,
posameznik doseže Vrhovno.
S tem, ko ni odvisen od ničesar,
gre posameznik skozi spokojnost
Enega Jaza.

18.51

Ko posameznik spozna,
da ni niti delovalec,
niti ta, ki gleda,
se vihar v umu umiri.

18.52

Delovanje modreca,
osvobojeno pretvarjanja in motiva,
sije kot čista svetloba.
Ne tako, kot od teh, zavednih iskalcev,
ki učinkujejo z mirnim delovanjem
medtem, ko ostajajo trdno navezani.

18.53

Nenavezani, neomejeni,
neprivezani na projekcije uma,
so modri svobodni, da se igrajo in uživajo
ali umaknejo v gorske votline.

18.54

Čeprav časti duhovnega učenjaka,
boga ali sveto svetišče,
če vidi poželenja vredno žensko,
kralja ali ljubljenega prijatelja –
je modrečevo srce
ravnodušno.

18.55

Čeprav ga njegovi služabniki, sinovi,
žene, hčere, vnuki
in vsi njegovi sorodniki
zasmehujejo in zaničujejo,
jogi ni neprijetno presenečen.

18.56

Čeprav zadovoljen, ne uživa,
čeprav v bolečini, ne trpi,
to čudovito stanje razumejo,
le tisti, ki so kot on.

18.57

Verovanje v dolžnost
ustvari relativen svet
za njeno izvajanje.
Moder ve, da je Onsam
brezobliččen, brezčasen,
vseprežemajoč, brezgiben,
in tako presega dolžnost in svet.

18.58

Čeprav ne počne nič
je dolgočasen zaskrbljen in raztresen.
Celo na sredini velikega dogajanja
ostane moder miren.

18.59

Celo v praktičnem življenju

ostane moder srečen.

Srečen, da sedi,

srečen, da spi,

srečen, da se premika okoli,

srečen, da govori,

srečen, da je...

18.60

Ker pozna Jaz,

ostane moder ne-zamoten s praktičnim življenjem.

je globok in miren, kot ogromno jezero.

ni kot običajni ljudje.

njegove žalosti so izginile.

18.61

Za zavedenega

je celo počitek aktivnost.

Za modrega

celo delovanje niso sadove mirnosti.

18.62

Zaslepljen je pogosto negativen

za stvari v njegovem življenju.

Temu brez misli na telo,

so navezanosti in nenaklonjenosti brez pomena.

18.63

Zaveden um je ujet
v razmišljanje in nerazmišljanje.
Čeprav um modrega lahko
premišljuje misli, ki pridejo,
se jih ne zaveda.

18.64

Modrec vidi, da ni nič narejeno
celo, če je to izvedel z rokami.
Kot otrok je čist
in deluje brez razloga.

18.65

Zares je blagoslovljen ta, ki pozna Jaz.
Čeprav vidi, sliši, se dotika, ovohava, je,
si nikoli ne želi, niti se ne spreminja.

18.66

Za tega, ki je prazen in nespremenljiv,
kje je svet in njegove domišljije?
Kje je konec?
Kje je možnost sveta?

18.67

Zato je veličasten ta, ki
je osvobojen želje,
uteleša Radost samo.
Postal je obsorbiran v Jaz.

18.68

Na kratko, velika duša
ki je prepoznala Resnico
je osvobojena želje, uživanja in osvoboditve.
V vsem prostoru in času,
ni navezana na nič.

18.69

Kaj ostane za tega
ki je Zavesten tega,
ki vidi ne-obstoj fenomenov, ki jih je ustvaril svet
le z mislijo na ime.

18.70

Mir je spontan za tega,
ki ve za sigurno, da nič ne obstaja,
ki vidi, da so pojavnosti iluzija,
komur je neizrazljivo očitno.

18.71

Pravila obnašanja, odvezanost,
odpovedovanje, asketizem –
kaj so te temu,
ki vidi neresničnost stvari,
ki je Luč Zavedanja?

18.72

Kako lahko obstajata radost in žalost,
navezanost ali osvobojenost,
za tega, ki zaznava ne-obstoj
in osvetljuje neskončno?

18.73

Dekler ne nastopi Samo-spoznanje
prevladuje iluzija.
Modrec živi brez
misli »jaz« in »moje«.
Njegovi povezavi z iluzijo je zadovoljeno.

18.74

Kaj je znanje?
Kaj je veselje?
Kaj so besede kot
»jaz sem telo« ali »telo je moje«?
Modrec je neminljiv in brez žalosti.
On je Jaz sam.

18.75

Ko se šibak človek odpove meditaciji
podleže muham in željam.

18.76

Čeprav sliši resnico
se človek dolgočasnega intelekta
drži iluzije.
Skozi napor in zatiranje

se morda zdi na zunaj zbran,
A navznoter hrepeni po svetu.

18.77

Čeprav ga drugi vidijo, da dela,
modrec ne naredi ničesar.
Znanje je izgnalo napor.
Ne najde razloga, da bi naredil ali rekel.

18.78

Modrec je neustrašen, nepremagljiv.
Nima za izgubiti ne teme, ne luči.
Ničesar.

18.79

Potrpežljivost, razlikovanje,
Večna neustrašnost –
kakšne uporabne vrednosti so te jogiju?
Njegova narava ne more biti opisana.
On ni oseba.

18.80

Ni nebes, ne pekla,
Ni osvoboditve za živeče.
Na kratko, Zavest je Prazna.
Kaj več je lahko povedano?

18.81

Modrec niti ne hlasta za izpolnitvijo,
niti se ne razburja za neizpolnitvijo.
njegov um je hladen
in do roba zapolnjen z ljubeznivostjo.

18.82

Odvezan od želje
niti ne časti miru
niti ne krivi prekanjenih.
Enako zadovoljen
v sreči in trpljenju,
Ne bi spremenil niti stvari.

18.83

Modrec niti ne zavrne sveta,
niti si ne želi Jaza.
On je osvobojen od radosti in žalosti.
On ne živi
in ne more umreti.

18.84

Moder živi brez upanja.
Nima navezanost niti na svoje otroke, ženo ali kogarkoli.
Užitek mu ne pomeni nič.
Njegovo življenje je veličastno.

18.85

Modrec tava okoli, kot mu paše
in živi glede na to, karkoli že pride.
V njegovem srcu vedno prebiva zadovoljstvo.
In ko sonce zaide,
počiva tam, kje je.

18.86

Vkoreninjena v Bitju,
brez misli o tem, da je bila rojena ali ponovno rojena,
je velika duša ravnodušna
za smrt ali rojstvo njenega telesa.

18.87

Moder stoji sam,
ne skrbi za nič,
oropan lastnine.
gre kamor si želi,
neoviran z nasprotji.
Njegovi dvomi so razcefrani.
Resnično je blagoslovljen.

18.88

Moder nima občutka za »moje«.
Zanj so zemlja, kamen in zlato enako.
Vozli v srcu so se razpletli.
Ne pozna niti nevednosti, niti žalosti.
Izjemen je v vsakem pogledu.

18.89

Osvobojena duša
nima nobene želje v svojem srcu.
je zadovoljna in ravnodušna.
Ni enaka.

18.90

Le ta, ki je osvobojen želje
ne ve nič o vedenju,
ne pove nič, kar je potrebno povedati,
ne vidi nič, kar je za videti.

18.91

Ta, ki je brez želje blesti,
bodisi, da je berač ali kralj.
on več ne vidi dobrega ali slabega.

18.92

Kaj je pohota ali zadrževanje
ali želja za Resnico.
Jogi, ki je dosegel življenjski cilj,
in ki uteleša vrlino in odkritost?

18.93

Notranja izkušnja tega,
ki je svoboden želje in trpljeja,
ki je zadovoljen in počiva v Jazu –
kako je to moč opisati
in komu?

18.94

Modrečevo stanje nikoli ne niha.

S trdnim spancem, ni zaspan.

Ležeč v fantaziji, ne sanja.

Z odprtimi očmi, ni buden.

18.95

Za človeka Znanja se zdi, da premišljuje,

vendar pa nima misli.

Zdi se, da ima zaznavo čutov,

vendar pa ne izkuša.

Zdi se, da ima inteligenco,

vendar pa ima prazen um.

Zdi se, da bi bil oseba,

vendar ni.

18.96

Človek Znanja

ni niti srečen, niti nesrečen,

niti odvezan, niti navezan,

niti osvobojen, niti ne išče osvoboditve.

ni niti to, niti ono.

18.97

Celo, kadar ga motijo je blagoslovljen miren.

V meditaciji, ne meditira.

V nevednosti, ostaja jasen.

Čeprav poučen, ne ve ničesar.

18.98

Osvobojen,
ki prebiva brezpogojno v Jazu,
ki je osvobojen koncepta delovanja in dolžnosti,
ki je vedno in povsod enak,
je brez želja.
ne skrbi
o tem, kar je naredil ali ni naredil.

18.89

Moder ni niti zadovoljen zaradi hvale,
niti ga ne razburja okrivljanje.
niti se ne veseli v življenju,
niti se ne boji smrti.

18.100

Ta, s spokojnim umom
ne išče niti množic, niti divjine.
on je enak kamor koli gre.

19: ODZIV V JAZU

Janaka je rekel:

19.1

Z jeziki resnice
sem si iztrgal trn premišljevanja
iz najbolj notranje votline
mojega srca.

19.2

Kje je meditacija, užitek,
blaginja ali razločevanje?
Kje je dvojnost?
Celo, kje je Enost?
Jaz prebivam v veličastnosti Jaza.

19.3

Kje je prihodnost in preteklost
Ali celo sedanost?
Kje je prostor ali celo večnost?
Jaz prebivam v veličastnosti Jaza.

19.4

Kje je Jaz?
Kje je ne-Jaz?
Kje je dobro in zlo, zmešnjava in jasnost?
Jaz prebivam v veličastnosti Jaza.

19.5

Kje je spanje, sanjanje, budnost

Ali celo četrto stanje?

Kje je strah?

Jaz prebivam v veličastnosti Jaza.

19.6

Kje je blizu ali daleč,

Znotraj ali zunaj,

veliko ali subtilno?

Jaz prebivam v veličastnosti Jaza.

19.7

Kje sta življenje in smrt?

Kje je svet in materialni odnosi?

Kje je zamotenost ali mirnost?

Jaz prebivam v veličastnosti Jaza.

19.8

Nobene potrebe ni govoriti o

treh koncih življenja.

Govoriti o jogi je neuporabno.

Celo govorjenje o Resnici je nerelevantno.

Jaz počivam v Jazu samem.

20: OSVOBODITEV V ŽIVLJENJU

Janaka je rekel:

20.1

Kje so elementi, telo,

organi, um?

Kje je praznost?

Kje je obup?

Moja narava je prosojna jasnost.

20.2

Kje so sveta besedila?

Kje je Znanje o Jazu?

Kje je brez-umje?

Kje je zadovoljstvo in osvobojenost od želje?

Prazen sem dvojnosti.

20.3

Kje je Znanje in nevednost?

Kje je »jaz«?

Kje je »to«?

Kje je »moje«?

Kje je vezanost ali osvoboditev?

Jaz nima atributov.

20.4

Kje je razkrivajoča se Karma?

Kje je osvoboditev v življenju

ali celo osvoboditev pri smrti?

Obstaja samo Eden.

20.5

Kje je ta, ki deluje ali ta, ki uživa?

Kje je izvir ali konec misli?

Kje je neposredno ali odsevano znanje?

Tukaj ni osebe.

20.6

Kje je svet?

Kje je iskalec osvoboditve?

Kje je ta, ki kontemplira?

Kje je človek Znanja?

Kje je duša v vezanosti?

Kje je osvobodjena duša?

Moja narave je Enost.

20.7

Kje sta kreacija in uničenje?

Kje je konec in sredstvo?

Kje je iskalec?

Kje je dosežek?

Jaz sem Eno.

20.8

Kje je ta, ki zna?

Kje je poznavanje [znanje]?

Kje je znano ali znanje samo?

Kje je karkoli?

Kjer ni nič?

Jaz sem čisto Zavedanje.

20.9

Kje je motenost, koncentracija,

Znanje ali zabloda?

Kje je radost ali žalost?

Jaz sem Mirnost.

20.10

Kje je relativno?

Kje je transcendentalno?

Kje je sreča ali trpljenje?

Jaz sem prazen misli.

20.11

Kje je iluzija?

Kje je obstoj?

Kje je navezanost ali nenavezanost?

Kje je oseba?

Kje je Bog?

Jaz sem Zavedanje.

20.12

Kje je aktivnost ali neaktivnost?

Kje je osvoboditev ali vezanost?

Jaz sem brezčasen, nedeljiv.

Jaz sem Jaz sam.

20.13

Kje so principi ali sveta besedila?

Kje je učenec ali učitelj?

Kje je razlog za življenje?

Jaz sem brezmejen, Absoluten.

20.14

Kje je obstoj ali ne-obstoj?

Kje je Enost ali dvojnost?

Nič ne izhaja iz mene.

Nič več ni potrebno povedati.

